

گزاره گویی های تکراری با ۷۸ رأی موافق

کانادا علیه ایران

آئین رونمایی از نخستین ناوگان اتوبوس برقی در کلان‌شهر اصفهان:	مریم عمادی ۲
حرکت به سمت حمل‌ونقل پاک در اصفهان	ملودی دهانی ۳
تشیع جنازه مطبوعاتی یک خاطره از لاله زار خاطره‌ها	۴
سینما ایران و خاکستر حافظه شهری	آریانا معتمدیان ۵
نسل فردا شایعه واردات چندمیلیون دلاری واکسن آنفلوآنزا و دیپوی آن را در اصفهان بررسی می‌کند	دریا وفايي ۷
شفافیت درباره شایعه واکسنی	

فرمانده انتظامی استان اصفهان در گفت‌وگو اختصاصی با روزنامه نسل فردا:	استان‌ها
حفظ امنیت خط قرمز پلیس اصفهان	
بلدا تو کلی ۶	

مظنه یلدا چقدر است؟ شب یلدا برای یک خانواده ۴ نفره			
۴۰٪ حداقل حقوق یک ماهه کارگری است			
۱ کیلو انار ۱۷۰ هزار تومان	۱ عدد هندوانه ۲۰۰ هزار تومان	۱ کیلو پرتقال ۷۰ هزار تومان	
۱ کیلو آجیل ۱٫۳ میلیون تومان	۱ کیلو شیرینی ۳۵۰ هزار تومان	۱ کیلو سیب ۱۵۰ هزار تومان	
۱ کیلو خیار ۷۰ هزار تومان	۱ کیلو لبو ۵۰ هزار تومان	۱ یک وعده سبزی پلو با ماهی ۳۵۰ هزار تومان	
اینفوگرافیک پژواک بهرامی			

امین رضایی | گروه تحریریه news@naslefarda.net

سال ۲۰۲۵، سال هم‌زمانی بحران‌ها بود: بازگشت فشار حداکثری، جنگ کوتاه‌اما پرهزینه، فعال شدن مکانیسم ماشه،

فروپاشی بازار ارز، هجوم به طلا و رمزارز، محوطیه متوسط و گسترش فقر مطلق. آنچه در ادامه می‌خوانید، روایت عددی و انسانی همین فروپاشی است؛ روایتی از اقتصادی که دیگر حتی توان حفظ ارزش دسترنج مردمش را ندارد.

صندوق بین‌المللی پول درباره اقتصاد ایران چه می‌گوید؟ نمودار پیش‌رو بر اساس داده‌های صندوق بین‌المللی پول ترسیم شده است و کشورهایی را به تصویر می‌کشد که پول ملی‌شان با بیشترین شتاب در مسیر سقوط قرار دارد. در میان اقتصادهای رو به زوال جهان، ایران در رتبه سوم این جدول جای گرفته است. به گزارش رویداد ۲۴ معنای این جایگاه و این آمار، روشن و واضح است و بدان معناست که نزدیک به یک‌سوم از اموال شهروندان، از طریق سازوکار تورم و چاپ اسکناس بدون پشتوانه، دود شده و به هوارفته است. در اقتصاد این پدیده را «مالیات تومی» می‌نامد؛ اما این پدیده برای شهروندی که رنج بحران‌های اقتصادی را بر کرده دارد و هر سال و هر ماه در حال فقیرتر شدن است، نامی بسیار دقیق‌تر و گویاتر دارد: «دردی»، بله، در طی یک سال گذشته، تورم حدود ۳۱ درصد از دارایی‌های شهروندان ایرانی را از‌دیده‌است.

برای درک ابعاد فاجعه، باید باشد؛ اکنون که در آخرین روزهای دسامبر هستیم، مفهوم بنیادین «قدرت خرید» بازگردیم؛ مفهومی که هر روز در زندگی روزمره خود حسش می‌کنیم. نمودار مورد بحث بر پایه یک سناریوی ساده، اما درناک استوار است: اگر شهروندی در آغاز سال ۲۰۲۵ معادل صد دلار از پول ملی خود را در گاو صندوقی حبس کرده باشد، اکنون که در آخرین روزهای دسامبر هستیم، چه میزان از ارزش واقعی آن باقی مانده است؟ پاسخ شهروند ایرانی اسفبار است: ۶۹ دلار. این عدد، یعنی ۳۱ درصد از دارایی‌های هر شهروند ایرانی تنها به واسطه مکانیسم بی‌رحم تورم، نابود شده است. اما چرا این عدد آنقدر ترسناک است؟ اینکه از میان بیش از دویست کشور جهان، ایران رتبه سوم را دارد. از کشورهای دیگری که در لیست حضور دارند، ونزوئلا با حفظ تنها ۱۵ دلار، همچنان نماد کلاسیک فروپاشی دولت و اقتصاد است.

اما شوک اصلی آنجاست که می‌بینیم سودان با ۶۷ دلار و یمن با ۷۶ دلار دو کشوری که سال‌هاست درگیر جنگ‌های داخلی تمام‌عیار، قحطی و تجزیه سرزمینی هستند. عملکردی مشابه یا حتی بهتر از ایران داشته‌اند. ایران با منابع عظیم نفت و گاز، زیرساخت‌های صنعتی، دارا بودن حدود هفتاد درصد جمعیت جوان و با نیروی انسانی متخصص، در سال ۲۰۲۵ رفتاری شبیه به یک «اقتصاد جنگ‌زده و بدون دولت» از خود نشان داده است. حتی آرژانتین و ترکیه که سال‌ها

برنامه گرین کارت آمریکا لغو شد

تشیع یک رویا

۲۰

naslefardaonline@ Email:online@naslfarda.net naslefardaonline ۹۹۸۲۰۰۹۶۱۳ WWW.NASLEFARDA.NET ۱۵۰۰۰ تومان

سر مقاله

رئیس‌جمهور آمریکا و محاصره دریایی ونزوئلا؛ فریبکاری بزرگ ترامپ در کارائیب

سامان سفاگلر | گروه تحریریه news@naslefarda.net

دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا در ادامه ماجراجویی‌های خود علیه ونزوئلا، به تازگی دستور محاصره دریایی این کشور را صادر کرده و تاکید نموده که هیچ کشتی حق ورود به بنادر ونزوئلا و یا خروج از آن ها را ندارد؛ او ی در یک موضع‌گیری عجیب مدعی شده که نفت ونزوئلا به آمریکا تعلق دارد و این کشور بوده که صنعت نفت ونزوئلا را ایجاد کرده و اکنون به دنبال حق خود است. موضع‌گیری که با بازتاب‌های مختلفی در محیط بین‌المللی روبه‌رو شده است. در این میان، تقریباً اغلب ناظران و تحلیل‌گران اعتقاد دارند که ترامپ یک بازی خطرناک تازه را علیه بین‌المللی نیز حامل پیام‌ها و تبعات معناداری خواهد بود. در این زمینه، عده‌ای می‌گویند که دونالد ترامپ در شرایطی حکم به محاصره دریایی ونزوئلا داده که مبنای مجرم‌بودن این کشور را تشخیص شخصی خود می‌داند! این یعنی رئیس‌جمهور آمریکا و نه نهادهای بین‌المللی و حقوق بین‌الملل، علیه یک کشور ادعایی را مطرح می‌کند و آن را مبنای تجاوز به خاک آن سرزمین و تحمیل خسارت به مردم کشور مذکور می‌داند. در این نقطه باید از رئیس‌جمهور آمریکا و البته دیگر رهبران غربی پرسید که کی‌جاست آن نظام بین‌الملل قانون محوری که همیشه از آن دم می‌زند؟ آیا منطقه‌ای است که هر دولتی که جهان بر پایه صلاح‌دید خود در محیط بین‌المللی ایجاد تنش و آشوب کند؛ پس اگر اینطور است نقش شورای امنیت و سازمان ملل و دیگر نهادهای بین‌المللی چیست؟ نکته دیگر اینکه رئیس‌جمهور آمریکا در طرح ادعاهای خود علیه ونزوئلا به شدت متناقض است. او در حالی از محاصره دریایی ونزوئلا دفاع می‌کند و دلیل آن را هم گزاره متوهمانه صادرات مواد مخدر از ونزوئلا به آمریکا معرفی می‌کند که خود وی چند روز قبل رئیس‌جمهور هندوراس را که به جرم قاچاق مواد مخدر به آمریکا در این کشور در حبس به سر می‌برد از غفو کرده‌است؛ در عین حال، گزارش‌های رسمی تاکید دارند که عمده صادرات مواد مخدر به آمریکا از منطقه آمریکای لاتین، از مبدأ اکوادور و کلمبیا اتفاق می‌افتد و اتهامات رئیس‌جمهور آمریکا علیه ونزوئلا به شدت بی‌پایه و اساس و بهانه‌جویانه هستند. قرار گرفتن این مسائل پیش چشم جهانیان بار دیگر نشان می‌دهد که چرا نباید آمریکا را بازیگری دلسوز برای دیگر ملت‌های دنیا دانست و این نظام حکمرانی صرفاً به فکر منافع خود است و در این رابطه حتی حاضر است دیگر کشورها و ملت‌های جهان را نیز قربانی کند و در نهایت اینکه ترامپ با اقدام جدید خود علیه ونزوئلا هم طیف قدرت‌های نوظهور و هم حتی مردم آمریکا را در برابر خود قرار داده است. به طور خاص روسیه به آمریکا هشدار داده که بهتر است با امنیت منطقه نیمکره غربی بازی نکند و البته که گزارش‌های مختلف حاکی از اوج‌گیری اعتراضات در آمریکا علیه ماجراجویی‌های ترامپ و تیم متحد وی در قدرت در پرونده ونزوئلا هستند. مجموع این مسائل یک واقعیت را فریاد می‌زند و آن هم این است که ظاهرأ قرار است آمریکا و نظام حکمرانی این کشور، ابعاد عریان‌تری از خوی استعماری خود را با محوریت کنش‌هایشان علیه کشور ونزوئلا پیش چشم همگان قرار دهند.

با تورم‌های مزمن دست‌به‌گریبان بودند، با اصلاحات پولی توانستند ترمز سقوط را بکشند، اما در تهران ماشین چاپ پول با سرعتی مرگبار به حرکت ادامه داد و حاصل عمر میلیونها ایرانی را بلعید.

سال ۲۰۲۵: تقویم یک فاجعه

سال ۲۰۲۵ برای ایران سال «همگرایی بحران‌ها» بود. بر اساس آمارهای موجود، اقتصاد ایران در این سال ۲۰۲۵ ضرباتی متعددی را تجربه کرد که هر کدام به تنهایی برای از پا درآوردن یک سیستم اقتصادی کافی بود. بازگشت دونالد ترامپ به کاخ سفید و احیای سیاست «فشار حداکثری» تنها آغاز ماجرا بود. نقطه عطف بحران در ماه ژوئن ۲۰۲۵ رقم خورد؛ زمانی که یک درگیری نظامی کوتاه، اما تشدید میان ایران و محور آمریکا-اسرائیل رخ داد. این جنگ چندروزه خساراتی میلیاردي به زیرساخت‌های حیاتی کشور وارد کرد و ریسک سرمایه‌گذاری را به اوج رساند.

ضربه نهایی نیز در اواخر سپتامبر فرود آمد. فعال شدن «مکانیسم ماشه» و بازگشت تمام تحریم‌های سازمان ملل متحد، اقتصاد ایران را در یک محاصره کامل دریایی، بانکی و نفتی قرار داد. مقامات تهران که تا پیش از آن به استراتژی «اقتصاد مقاومتی» و فروش نفت تخفیف‌دار به چین دل بسته بودند، ناگهان با دیواری پتئی مواجه شدند. حتی چین، بزرگ‌ترین خریدار نفت ایران، تحت فشار تحریم‌های ثانویه و برای کاهش تنش با دولت جدید آمریکا، واردات خود را محدود کرد و تخفیف‌های سنگین‌تری طلبید. نتیجه این وضعیت در بازار ارز تهران نمایان شد: نرخ برابری ریال در نیمه دسامبر ۲۰۲۵ از مرز باورنکردنی ۱۰۳۱۰۰۰۰ (یک میلیون و سیصد و ده هزار ریال) به ازای هر دلار عبور کرد. این سقوط ۹۵ درصدی ارزش پول نسبت به سال ۲۰۱۸، به نوعی بیانگر ورشکستگی پول ملی است.

مصرف‌زدگی اضطرابی

واکنش جامعه به این فروپاشی، تغییری بنیادین در رفتار اقتصادی بود که اقتصاددانان آن را افزایش «سرعت گردش پول» (Velocity of Money) می‌نامند. در سال ۲۰۲۵، پول در دستان مردم ایران مانند یک گوی داغ عمل می‌کرد. نگه‌داشتن ریال حتی برای یک روز، مساوی با زیان بود. این هراس عمومی، پدیده‌ای به نام «مصرف‌زدگی اضطرابی» را رقم زد. شهروندان بلافاصله پس از دریافت حقوق، آن را به هر کالای بادوامی تبدیل می‌کردند؛ از خودرو و طلا گرفته تا برنج و روغن. منطق بازار سباده و بی‌رحم بود: «امروز بخر، چون فردا گران‌تر است.» این رفتار تودموار، تقاضای کاذبی را ایجاد کرد که خود به هیزمی برای آتش تورم بدل شد. در این فضا، سرمایه‌گذاری مولد جای خود را به سفته‌بازی روزانه داد و تولیدکننده‌ای که نمی‌دانست مواد اولیه‌اش را فردا با چه قیمتی باید بخرد، عملاً از چرخه تولید خارج شد...

ادامه در صفحه ۲

موارد تکمیلی به آگهی مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۴ مربوط به آگهی فراخوان عمومی شناسایی و ارزیابی پیمانکاران مربوط به احداث خط تولید ورق سیاه EPC مربوط به شرکت صنایع فولاد توان آور آسیا

پیرو آگهی فراخوان عمومی شناسایی و ارزیابی پیمانکاران مربوط به احداث خط تولید ورق سیاه به صورت EPC در شرکت صنایع فولاد توان آور آسیا منتشر شده مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۴ موارد تکمیلی زیر به آگاهی می‌رسد:

*** دارا بودن گواهی صلاحیت رتبه یک طرح و ساخت صنعتی (EPC) با زمینه صنعت و معدن و یا رتبه یک صنعت و معدن زیرشاخه صنعت و رتبه یک مهندسی مشاور (خود و یا شرکت همکار).**

*** شرکت های پیمانکار برای تکمیل توانمندی خود در حوزه مهندسی ضمن به کار گیری تکنولوگ ها به عنوان همکار می توانند از مشارکت شرکت همکار در قالب توافقی پروتکل های همکاری استفاده کنند و در صورت انتخاب به عنوان پیمانکار طرف قرارداد براساس نظر کارفرما منفردا و یا منفردا و متضامنا مبادرت به امضای قرارداد نمایند.**

*** مهلت از سال پاسخ و اعلام آمادگی حداکثر یک هفته از انتشار این آگهی با ارسال ایمیل به آدرس info@tavanavar.com یا تحویل مطابق متن اولیه آگهی.**